

JUNIJSKA RAZMIŠLJANJA

MARKO KREMŽAR

Leto za letom, že nad pol stoletja, je mesec junij - mesec spomina. Spominjamo se domobrancev, razoroženih članov slovenske narodne vojske, ki so bili pomorjeni tega meseca po koncu vojne; spominjamo se znanih in neznanih rojakov, ki so jih tiste dni komunisti morili ter metali v jame in prepace; spominjamo se mož, žena in otrok, ki so jih vse od prvih dni revolucije v letu 1941 pobili in mučili partizani po navodilih partije; spominjamo se vseh krvavih in nekrvavih žrtev komunističnega terorja na Slovenskem, da jim izkažemo hvaležnost in čast.

Prav pa je, če pomislimo včasih tudi na drugačne žrtve revolucije, celo na take, ki se dolga desetletja, nekateri vse do danes, prištevajo med 'zmagovalce'. Na različne načine so postali orodje revolucije, ta pa jim je v plačilo z ideologijo sovraštva in z ustrahovanjem zastrupljala dušo.

To so v prvi vrsti rojaki, ki so se pridružili partizanom v dobri veri, da se bodo na ta način borili za svobodo naroda, a niso imeli poguma ali možnosti, da bi jih zapustili, ko so spoznali, da je osvobodilni boj le krinka, za katero se skriva bratomorni prevrat. Bili so izigrani in to vedo. Vedeli so za zločine tovarišev, a so o njih molčali in s tem sprejeli nase del odgovornosti za storjeno zlo. Zmanjkalo jim je poguma. Nekateri od teh so kasneje spregovorili in s tem odkupili leta molka ter se osvobodili. A mnogi še molče.

Strah pred nasiljem je v letih revolucije in nato v desetletjih totalitarnega komunističnega režima, ohromil nešteto dobrih, a šibkih ljudi. Poznali so resnico, a so vseeno ponavljali, kar jim je bilo narekano. Na zunaj so lahko še samozavestni, a izgubili so samospoštovanje. Danes so del množice zlomljenih, vaze zaprtih ljudi. Tudi oni so žrtve sistema, pred katerim so klonili.

Dolga senca revolucionarnega nasilja pada tudi na nove rodove in ustvarja žrtve med sinovi in hčerami tako morilcev kot pomorjenih, tako preganjalcev kakor preganjanih. Ko ugotavljajo, da se s spremembo družbenega sistema med Slovenci ni zmanjšalo število samomorilcev, bi se morali vprašati, če niso ti obupani in razočarani ljudje sad družbe, v kateri nespokojeni nosilci nekdanjega totalitarnega režima mladim niso mogli dati srčne toplote, idealov in smisla, in kjer njihove zlomljene in uničene žrtve niso mogle posredovati novemu rodu življenjskega poguma in veselja.

Drugačne, prikrite in lahko bi rekli prostovoljne žrtve komunistične utvare pa je najti med tedanjimi ideologi, partijci in likvidatorji. Stopili so na pot zločina bodisi zapeljani po ideologiji, bodisi pod pritiskom, ali zaradi vabljivih obljub svojih voditeljev. To ne zmanjša njihove osebne odgovornosti za storjena dejanja, ki pa jim od vsega početka nalagajo neizprosno breme krivde, nepomirljive vesti in konec koncev razočaranja. Bližnjim so jemali življenja, a z zločinom so zamrzili svoja. Teh mrtvih duš, ki se že desetletja skrivajo pred svetom pod krinkami raznih borcev in herojev ni dosti manj, kot je krvavih žrtev revolucije, ki so trpele in umirale zaradi njihovih odločitev in po njihovih rokah. Desetletja so obvladovali vso oblast, s katero so si pridobili premoženja, vpliv in

navidezni ugled. A kljub temu ostajajo moralne sirote. Morda se oni sami najbolje zavedajo, da je vse, kar imajo, zgrajeno na nasilju in laži. Zato se sredi notranje negotovosti neprestano in z vsemi sredstvi trudijo, da bi krivično pridobljeno opravičili in obdržali.

Že nad pol stoletja opravičujejo svoje medvojne in povojne zločine z narodnimi gesli. Od prvih dni revolucije so trdili, da osvobajajo slovenski narod, a so ga uklenili v verige najhujšega totalitarnega sistema, hkrati pa vzgojili rod materialističnih brezbriznežev, ki jim lastnega naroda ni mar. Oznanjali so, da se borijo proti krivicam kapitalizma, pa so sami postali kapitalisti. Prepričevali so rojake, da jim gre za socialno enakost, pa so bili sami najbolj neenaki, tako nekoč v totalitarizmu, kakor zdaj v demokratičnem družbenem sistemu. Od vseh nekdanih revolucionarnih gesel so ostali zvesti le boju proti Cerkvi. Krščanstvo so sovražili prej in sedaj, verjetno zato, ker jih opominja, da vesti ni mogoče umoriti, ker jih spominja, da obstajajo vrednote, katere so sami zavrgli in poteptali ter zato, ker s svojim naukom o transcendenci kaže na navideznost in končno praznino njihovih uspehov.

Sklicevali so se na zgodovino. Zgodovina naj bi opravičila vse njihovo revolucionarno nasilje in totalitarizmo prisilo. Zgodovina naj bi jim dala odvezo za umore civilistov na ljubljanskih ulicah in po deželi v prvih vojnih letih, ko se ni nihče z orožjem upiral njihovi OF; mar ni znano, da si revolucija mora ustvariti sovražnika? Zgodovina naj bi opravičila medvojne morije in povojne množične poboje, kajti revolucija mora uničiti nasprotnike, da si tako zagotovi potrebno totalno oblast. Zgodovina naj bi spregledala trpljenje in smrti v koncentracijskih taboriščih, kot sta bili v Sloveniji Teharje in Škofjevi zavodi, kajti ali ni jasno, da ima revolucija v službi velikih reform pravico odvzemati svobodo? Zgodovina bo razumela nasilje partije, kajti raj na zemlji je mogoče doseči le s trdo in krvavo roko. A zgodovina je krenila svojo pot. Ni opravičila ničesar, a vsaj na videz je marsikaj spregledala. Nekdanji revolucionarji, ki so se z zgodovino poigravali od vseh pričetkov, pa vedo, da zgodovina ne pozablja. Lahko preteče nekaj časa, predno se gotovih dejanj in dogodkov zave, a ne pozabi ničesar. Zato niso mirni.

Kot strokovnjaki za tek zgodovine so pravočasno zapazili, da ta ne poteka po njihovem tiru. Odvrkli so del ideoloških bremen, spremenili barvo in smer ter bili spet na 'valu zgodovine', a njihova dejanja so ostala zapisana v preteklosti. Čas navadno marsikaj zbrise, a nekdanji partijski teroristi vedo, da dejanj, zapisanih s krvjo in solzami, ni mogoče zbrisati. Treba jih je prikriti. Vedno so jih skrbno prekrivali s polami tiskanega papirja, in tudi zdaj mečejo nanje kupe popisanih listov. Če že ni mogoče doseči, da bi jih zgodovina opravičila, naj ostane zakopana pod goro besed.

A mnogi od njih se vendarle boje, da bi kdo pričel brskati pod papirji, kar se kljub vsej pažnji rado dogaja. Pričeli so ustanavljati razne forume, ne le, da si pomagajo večati imetje in oblast ampak tudi da poskrbe, da bo gora papirja na preteklosti neprestano rasla. A kljub temu se ne otresejo negotovosti.

Nadaljevanje prihodnjč

Srednjeevropski katoliški shod v Mariazellu

Na tisoče romarjev iz srednjeevropskih držav se je zgrnilo v avstrijsko romarsko središče Mariazell na avstrijskem Štajerskem, kjer se je začel Srednjeevropski katoliški shod (SREKS). Vrhunec shoda je bilo sobotno romanje, na katerem je bilo skoraj sto tisoč romarjev iz Avstrije, Češke, Hrvaške, Madžarske, Poljske, BiH, Slovaške in Slovenije.

Shod se je začel s programom za mlade, nočno molitvijo in bedenjem. Vrhunec shoda se je v soboto začel s procesijo z Marijinim kipom iz bazilike, starodavnega Marijinega svetišča. Nato je na prostem potekala slovesna maša, ki jo je vodil papeški legat in državni tajnik, kardinal Angelo Sodano, bogoslužje pa je potekalo v vseh osmih jezikih.

Srednjeevropski katoliški shod je pripravilo osem srednjeevropskih škofovskih konferenc - avstrijska, češka, hrvaška, madžarska, poljska, bosansko-hercegovska, slovaška in slovenska - in je potekal pod geslom Kristus, upanje Evrope. Iz Slovenije se ga je udeležilo kakih 7000 romarjev, od slovenskih škofov pa msgr. Franc Kramberger, predsednik Slovenske škofovske konference msgr. Andrej Glavan in msgr. Jurij Bizjak.

Shoda so se udeležili tudi politični predstavniki sodelujočih držav. Poleg avstrijskega predsednika Thomasa Klestila in avstrijskega kanclerja Wolfganga Schuessla so prisotni tudi češki predsednik Václav Klaus, slovaški predsednik Rudolf Schuster, madžarski predsednik Ferenc Madl in hrvaški član predsedstva BiH Dragan Čović. Udeležbo je napovedal tudi predsednik Evropske komisije Romano Prodi. Druge države so poslale druge visoke predstavnike. Le iz Slovenije ni bilo nobenega...

Popoldne se je Sodano udeležil sestanka predsednikov škofovskih konferenc držav udeleženk. Pobudnik Srednjeevropskega katoliškega shoda, dunajski kardinal Christoph Schoenborn je predsednikom ško-

fovskih konferenc pobudo predstavil jeseni 2001, škofje pa so jo podprli na prvem skupnem srečanju, ki je bilo 8. januarja 2002 v Budimpešti. Ideja o pripravi srednjeevropskega shoda je sicer nastala že leta 1983. Namen shoda je spodbuditi in opogumiti kristjane k temu, da bi se udeleževali tako na verskem kot družbeno-političnem področju.

Škofje iz Hrvaške, Slovaške, Slovenije, BiH, Avstrije, Poljske, Češke in Madžarske, ki so se v avstrijskem Mariazellu udeležili Srednjeevropskega katoliškega shoda, so ob zaključku objavili skupno sporočilo, v katerem so poudarili, da je najpomembnejše ljudem predstaviti Jezusa Kristusa, jih učiti in poučevati moliti ter poglobiti versko znanje. Po njihovih besedah je potrebno ohraniti kulturo nedelje kot skupnega dneva počitka in dneva čaščenja Boga. Škofje so še

opozorili, da je potrebno ohraniti življenje od rojstva do smrti in izpostavili zavze-manje za solidarnost v Evropi in po svetu.

Romanje je bilo posvečeno spravi, ki jo je Evropa dosegla z razširitvijo Evropske zveze 1. maja.

Madžarski kardinal Peter Erdő je ob zaključni sveti maši za mlade poudaril integrativno moč krščanstva, mlade kristjane pa pozval, „naj na svet gledajo tudi z očmi sosedov“. Z mašo za mlade se je tako zaključil tridnevni Srednjeevropski katoliški shod (v avstrijskem romarskem središču Mariazell).

Kljub sneženju se je maše udeležilo več kot 4500 mladih katoličanov. Slovesnost so spremljale številne prireditve.

Mladi iz Avstrije, Poljske in Slovenije so pripravili pantomimo na temo sprave, po zgledu prilike O izgubljenem sinu.

FAZ: Vse v maternem jeziku

Osrednja točka kampanje pred evropskimi volitvami v Sloveniji je, ali bo sedem poslancev iz Slovenije v parlamentu lahko uveljavilo interese svoje države, v prispevku pred evropskimi volitvami v Sloveniji, piše nemški časnik Frankfurter Allgemeine Zeitung.

Med vsemi postkomunističnimi državami je Slovenija tista, ki je bila na vstop v EZ najbolj pripravljena, poleg tega pa so Slovenci navajeni prečkati meje. Že v času Titove Jugoslavije je imela Slovenija namreč tesne gospodarske in kulturne vezi z Zahodom.

Po vstopu v zvezo sta poglobljena cilja države uvedba evra in vstop v schengensko območje, oboje je načrtovano za leto 2007, piše FAZ in dodaja, da se je z vstopom v EZ samozavest majhnega naroda okrepila.

Vendar hkrati obstaja enotno prepričanje, da si bo potrebno prizadevati za to, da bi se v zvezi ohranila slovenska identiteta. Slovenski pisatelji so zato bodoče evropske poslance že pozvali, naj v Evropskem parlamentu govorijo v svojem maternem jeziku.

Strah, da se bodo stopili s sosedi, je globok, ugotavlja časnik in ob tem navaja primer pisanja Dela lani jeseni ob predlogu o oblikovanju alpsko-jadranske evroregije. Takšna regija bi bila močnejša kot nacionalna država, je zapisalo Delo in opozorilo pred „neoimperialističnimi težnjami“.

Predvolilna kampanja je v znamenju mešanih občutkov v zvezi z odprtostjo v združeni Evropi. Kandidati vseh strank sicer stavijo na kvaliteto in ne na kvantiteto v Evropskem parlamentu, vladne stranke poleg tega volivce opozarjajo na dosežke v pristopnih pogajanjih, medtem ko opozicijske poudarjajo, da bodo v parlamentu kot del najmočnejše skupine, Evropske ljudske stranke, najboljše uveljavile slovenske interese, še piše FAZ.

GLEJ...

RATIFIKACIJA	2	PO POTI INKOV NA MACHUPICCHU	3
KAKO BOMO VOLILI?	2	TROMOSTOVJE V EVROPO	4
MED KNJIGAMI	3		

Ratifikacija vatikanskega sporazuma

Predsednik vlade Anton Rop se je v okviru obiska v Vatikanu sešel z državnim tajnikom Svetega sedeža Angelom Sodanom, s katerim sta izmenjala ratifikacijske listine sporazuma med Slovenijo in Svetim sedežem o pravnih vprašanjih, s čimer je t.i. vatikanski sporazum tudi začel veljati. Sodano je izmenjavo ratifikacijskih listin označil za zgodovinski dogodek, saj se bodo odnosi med obema stranema odslej lahko še bolj razvili in utrdili. Sodano, ki je v svojem nastopu najprej povzel zgodovino katoliške cerkve na Slovenskem, je menil, da sporazum zadovoljivo ureja odnose med Cerkvijo in državo, obenem pa omogoča rešitev še odprtih vprašanj. Ta so posebnega pomena za Cerkev, ki si prizadeva delovati v prid posameznika ter svobodne in pravične družbe, je dejal Sodano.

Kot je po pogovorih povedal Rop, sta s sogovornikom ocenila dosedanje odnose med katoliško cerkvijo in državo na različnih področjih - predsednik vlade je omenil šolstvo, obrambo in nedavne spremembe zakonodaje, ki omogočajo bogoslužje v zaporih - in menila, da se ti relativno uspešno razvijajo. O verouku v šolah nista govorila, Rop pa je poudaril, da sporazum potrjuje že sklenjene dogovore in da Slovenija ne vidi potrebe po odpiranju tega vprašanja, saj je verska vzgoja že zagotovljena v zasebnih šolah.

Rop in Sodano sta se dotaknila tudi mednarodne politike, zlasti razmer na Balkanu, kjer sta podprla približevanje držav tega območja Evropski uniji, seveda ob pogoju, da izpolnijo merila, ki jih postavlja EU. Kot je dejal premier, nista posebej govorila o odnosih

med Slovenijo in Hrvaško, poleg tega pa po njegovem mnenju ni potrebno posredništvo Vatikana pri urejanju spora glede ekološko-ribolovne cone na Jadranu, o čemer je bilo slišati pred časom.

V zvezi z omembo krščanskih korenin Evrope v preambuli nove evropske ustavne pogodbe, za kar se zavzema Vatikan, je Rop seznanil sogovornika s stališčem Slovenije, da so nekatera druga, še odprta vprašanja te listine bistveno bolj aktualna, zato ni gotovo, ali bo to temo sploh moč znova načeti. Sicer pa Slovenija omembi krščanskih korenin v ustavi ne nasprotuje.

Slovensko delegacijo je v svoji zasebni knjižnici sprejel tudi papež Janez Pavel II., ki ga je premier povabil, naj znova obišče Slovenijo. Papež je odvrnil, da bo to z veseljem storil, če bo le mogel. Rop mu je nato izročil pozlačeno kopijo keliha, ki ga je oblikoval Jože Plečnik, papež pa slovenskemu premieru zbirko dvajsetih zlatnikov, ki so jih v Vatikanu izdali ob lanskem 25. obletnici njegovega pontifikata. Vladna delegacija je obisk končala z ogledom papeževe zasebne kapele Odršenikove matere, ki jo je poslikal Prešernov nagrajenec Marko Rupnik.

Papež Janez Pavel II. je po srečanju dejal, da sporazum priča o tem, da Slovenija razume pomen nadaljevanja dobrih odnosov s Svetim sedežem. Papež je še dodal, da se zaveda želje Slovenije po uspešnem delovanju v Evropi, pri čemer naj se država po njegovih besedah navdihuje iz krščanskih vrednot, ki so del njene kulture in zgodovine.

V pogovoru za Odmeve TV Slovenija je apostolski nuncij v Sloveniji Santos Abril y Castello dejal, da ta dan pomeni le zaključek prve faze pogajanj, omenjeni dogovor pa odpira možnosti tudi za nove dogovore, ki lahko sledijo v prihodnosti.

"Potrebna je bila določena mera razumnosti na obeh straneh, da smo lahko prišli do besedila, ki ustreza obojema stranema," je o pogajanjih glede ureditve odnosov dejal Castello.

Vatikanski sporazum, ki je bil podpisan 14. decembra 2001, pravno formalno potrjuje odnose med katoliško cerkvijo, kanonskim pravom in pravnim redom Slovenije, ki že velja. Sporazum ureja pravna vprašanja med Slovenijo in Svetim sedežem ter izhaja iz dvojne narave razmerja med državo Slovenijo in Svetim sedežem kot subjektom mednarodnega prava in hkrati vrhom katoliške cerkve ter razmerja med Slovenijo in katoliško cerkvijo v Sloveniji.

O položaju katoliške cerkve v Sloveniji je monsinjor Castello menil, da se je potrebno še veliko naučiti, ob tem pa izpostavil nujnost spoštovanja človekovih pravic in vrednot, ki jih Cerkev razglša. Po mnenju Castella je potrebno ohraniti dialog na način, da se je mogoče pogajati na vseh družbenih ravneh, zavedajoč se ob tem, da v družbi s katoliško večino obstajajo tudi drugi, ki ne pripadajo katoliški cerkvi in s katerimi velja odpreti dialog.

Na vprašanje, ali je že znano ime naslednika ljubljanskega nadškofa in metropolita Franca Rodeta je apostolski nuncij v Sloveniji dejal, da je postopek še popolnoma odprt, zato o tem ne more povedati kaj več.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Zadnje dni se je največ govorilo o zunanjem dolgu in pogajanjih z upniki. A prihodnost še vedno zavisi od drhteče argentinske politike.

Usodna gripa. V prejšnji številki smo omenili potovalje, ki naj bi ga skupaj opravila sedanji in bivši predsednik in možnost, da se med poletom pogovorita o raznih problemih in zedinjena kriterije. Kirchner ni potoval. Znova je posegla vmes bolezen. Gripa, ki te dni množično razsaja po deželi, mu je preprečila polet in seveda tudi razgovor in sporazum z Duhaldejem. Posledice niso najboljše, kajti dalj se razteza nesporezum, težje ga bo potem poravnati. Duhalde je sicer podal pomirjujoče izjave, a izzvenele so prazno.

Nov pritisk. Brez Kirchnerja, so predsedniško letalo večinsko zasedli duhaldisti. Saj moremo k njim prištevati tudi gospodarskega ministra. Lavagna je bil minister še za časa Duhaldeja in po njegovem nasvetu ga je Kirchner potrdil še med volilno kampanjo. Doma pa je ostal guverner province Buenos Aires in uprizoril nov pritisk na predsednika. Felipe Solá je sicer izjavil, da Kirchnerja podpira, a se je grenko pritožil nad pomanjkanjem dialoga med njim in vlado. Zahteval je obenem, naj država pošlje provinci fondove, ki jih dolguje in ki jih guverner postavlja v višino 460 milijonov pesov. Guverner je izrecno pojasnil, da tu ne gre za zakon o soudeležbi fondov (ley de coparticipación), ki v parlamentu čaka na boljše čase, temveč za dolg že pripadajočih fondov.

Meglena obletnica. Te dni, na državni praznik majske revolucije, je poteklo tudi leto dni, odkar je Kirchner postal predsednik države. Obletnica je nudila priložnost za vse mogoče obračune, kaj vse je v teh dvanajstih mesecih vlada storila ali opustila. V primeri s krizo, ki je sledila ob padcu De la Rue je položaj gotovo boljši. A bilanca ni jasna. Predsednikova priljubljenost je še vedno izredno visoka, ne pa tako ugled celotne vlade. Na področju varnosti dejansko nismo veliko napredovali; to pa je največja skrb celotnega prebivalstva. V sodni ustanovi je nekoliko več reda, a ljudje sodnikom še vedno ne zaupajo in tudi zamenjave v vrhovnem sodišču so preveč ideološko pobarvane. Gospodarstvo napreduje zaradi nove valutne razlike, a to je bolj posledica ugodnega trenutka in ukrepov še iz časa Duhaldeja, kot pa Kirchnerjeve zasluge. Vidno je, da podjetja (zlasti poljedelstvo) ogromno služijo, denar pa ne prihaja sorazmerno tudi do delavcev in uslužbencev. Čeprav nevrotično, vlada vodi pogajanja

z zunanjimi upniki in resno ponuja dogovor, ki pa seveda upnikov ne navdušuje. Na socialnem področju se zadržuje ogromno denarja, a primanjkuje prozornosti. Problema piketerov pa se sploh niso lotili in raste iz dneva v dan. Enako zavod za socialno skrbstvo upoko-jencev (PAMI, ki je bil in je še topla greda korupcije) nudi več dvomov kot pa gotovosti.

Vojska v Haiti? Na področju zunanjih odnosov je vlada podvzela korak, ki skuša doseči simpatijo Združenih držav. Iz Washingtona so hudo pritiskali, naj bi argentinski vojaški oddelki tvorili mirovne čete v razburkani srednjeameriški državi Haiti. Kirchner je končno obljubil udeležbo in odredil potrebne korake. Stvar pa se je zataknila v parlamentu, ki je po ustavi edini pristojen za dovoljenje, da oborožene sile preokrajajo mejo države. A v tem je šlo za sprenevedanje in nagajanje s strani opozicije, tako izven vlade kot v peronizmu samem. Tako zunanji minister Bielsa kot minister za obrambo Pampuro sta morala v parlament, da prepričata neodločne poslance.

Naši dolgovi. Omenili smo, da vlada ponuja dogovor zunanjim upnikom, ki imajo v lasti razpite argentinske bone. Kirchner se je doslej strogo držal predloga, da država plača le 25% nominalnega dolga. Zadnje dni pa je za raznimi odenki to ponudbo izboljšal. Upniki seveda še vedno niso zadovoljni in mnogi grozijo s tožbami na mednarodnih sodiščih. A vsi vemo (in vedo), da je zunanji dolg, pa ne le argentinski temveč vseh držav tretjega sveta, neizplačljiv pod sedanjimi pogoji. S tega vidika upniki in tudi mednarodne finančne ustanove priznavajo, da Argentina kaže resno voljo opustiti default in doseči nek kompromis. Kakšen bo ta, bomo pa še videli.

Dva, ki trpita, vsak na svoj način. Prvi je Menem, ki ga je rešilo čilsko sodišče. Tamkajšnja sodna ustanova je namreč zavrnila zahtevo argentinskega sodnika, da bi aretirala in izročila bivšega predsednika. Čeprav so v teku še drugi postopki in bo gotovo prišlo do novih zahtev ekstradicije, se bo stvar tako zavlekla, da ne moremo pričakovati novosti v doglednem roku. Druga pa je Elisa Carrió. Na dan je prišel zgodovinski podatek, da je za časa vojaške vlade opravljala državno službo na sodišču. S tem naj bi dejansko izražala soglasje z vojaškim režimom, katerega je potem tako obtoževala. Zanimivo je, da so najhujše kritike zaradi tega prišle prav z desnice, ki je našla priložnost, da vrne vse napade, ki jih je gospa uprizorila v teku svoje politične kariere. Maščevanje je sladko!

KAKO BOMO VOLILI?

Čeprav zadnje volitve stalno potekajo po istem sistemu, je primerno, da ponovno obrazložimo način, kako lahko oddamo svoj glas na volitvah za slovenske poslance v evropski parlament.

VOLI SE SAMO NA VELEPOSLANIŠTVU Republike Slovenije v Buenos Airesu, Av. Santa Fe 846, 6. nadstropje, v nedeljo 13. junija od 9. do 17. ure.

Overavljanje volilnic po naših Domovih bo, po pravočasno objavljenem redu, potekalo **samo za tiste rojake, ki so se prijavili za volitev po pošti in tudi prejeli volilno gradivo.**

Če pa bomo volili na veleposlaništvu, bomo dobili v roke glasovnico. Tam bomo morali obkrožiti številko

Kdo v Evropski parlament

Sedem sedežev v Evropskem parlamentu si bodo, sodeč po rezultatih ankete, ki jo objavlja dnevnik Delo, razdelile štiri liste: tri bi dobila lista LDS-DeSUS, dva SDS, po en sedež pa naj bi pripadel NSi ter ZLSD.

Sicer pa naj bi se med anketiranimi volitev zagotovo udeležila dobra polovica vprašanih.

liste: NSi št. 2. SDS št. 5 in SLS št. 13 (navajamo samo pomladne liste). Če smo zadovoljni s prvouvrščenim, vržemo glasovnico v volilno skrinjo. Če pa želimo postaviti višje kakega kandidata iste liste, obkrožimo njegovo vrstno številko.

GLASOVNICA

ZA VOLITVE POSLANCEV IZ REPUBLIKE SLOVENIJE V EVROPSKI PARLAMENT 13. junija 2004

NAVODILO: Glasuje se samo za 1 (eno) listo kandidatov. Za listo se glasuje tako, da se obkroži zaporedno številko liste, za katero se glasuje. Na listi, za katero je glasoval, lahko volivec odda preferenčni glas 1 (enemu) kandidatu s te liste, in sicer tako, da obkroži zaporedno številko pred imenom in priimkom kandidata.

1. LDS LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE in DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV SLOVENIJE - DeSUS	2. N.SI NOVA SLOVENIJA KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA	3. SEG - STRANKA EKOLOŠKIH GIBANJ SLOVENIJE	4. STRANKA MLADIH SLOVENIJE + ZELENI SLOVENIJE	5. SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA - SDS	6. NACIONALNA STRANKA DELA	7. STRANKA SLOVENSKEGA NARODA
1. Jelko KACIN 2. Mojca DRČAR MURKO 3. Roman JAKIČ 4. Vinko GOREC 5. Majda ŠIRCA 6. Mima JAUŠOVEC 7. Milos KOVAČIČ	1. Lojze PETERLE 2. Ljudmila NOVAK 3. Anton KOKALJ 4. Alenka ŠVERC 5. Janez VASLE 6. Maruša NOVAK 7. Jernej PAVLIN	1. Leo ŠEŠERKO 2. Marinka VOJK 3. Metka FILIPIČ 4. Evita LEKOVŠEK 5. Ana VOJK KORŽE 6. Tomaž OGRIN 7. Karol LIPICH	1. Alenka PAULIN 2. Bogomir VNUDEČ 3. Melita CIMERMAN 4. Borut AMBROŽIČ 5. Vanja REZONJA 6. Mira JAZBINŠEK 7. Dominik S. ČERNIAK	1. Mikael BREJČ 2. Romana JORDAN GIZELI 3. Barbara MEDVED ŠPILITIČ 4. Matjaž ŠINKOVEC 5. Peter VERLIČ 6. Alenka JERAJ 7. Milan GROŽEN ADAMIČ	1. Marjan POLJŠAK 2. Ana ANTONIČ 3. Stojančič ABRAM 4. Anita VAVTAR ABRAM 5. Peter ZIDAR 6. Ajda ERJAVEC 7. Peter OREŠIČ	1. Mikael JARC 2. Ana Marija HAFNER 3. Borut KORUN 4. Franc MAJČEN 5. Margeta KODRIČ 6. Franc BEG 7. Maja SKOČIR

8. SLOVENIJA JE NAŠA	9. DEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE	10. GLAS ŽENSK SLOVENIJE	11. SLOVENSKA NACIONALNA STRANKA - SNS	12. ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV	13. SLS SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
1. Alja BROLJER URANJEK 2. Peter RASPOR 3. Barbara STRMOLE 4. Robert OSTRELIČ 5. Dagmar TRAFELA 6. Mladen RUJONJA 7. Boris POPOVIČ	1. Alja KRAPEŽ 2. Rebeka RUDOLF 3. Voljo SEDMAK 4. Danica GAČAN 5. Majda CUZAK 6. Zvezko SEVERINSKI 7. Mihael JURAK	1. Darja LAMPE 2. Katja SEKELJ 3. Konrad PIŽORN 4. Zdenka BAGAR 5. Danica KOZINC 6. Tolja ORAČ 7. Franc PSERL	1. Zmago JELINČIČ PLEMETIČ 2. Sabo PEČE 3. Barbara ŽIGAJNER TAVŠ 4. Roman VERAS 5. Milena ŠTERBENC 6. Sorja AREH LAVRIČ 7. Bogdan BARONČIČ	1. Aurelio JURI 2. Majda POTRATA 3. Franc Feri HORVAT 4. Lidija MAVRETIČ 5. France KRIZANIČ 6. Andreja RIHTER 7. Borut PAHOR	1. Franc BUT 2. Bojan ŠPOT 3. Nataša KAVAŠ PUC 4. Andrej UMEK 5. Nada SKUK 6. Berta JEREB 7. Janez PODOBNIK

SLOVENC V ARGENTINI

Na Pristavi je bilo
zopet lepo!

Po uspešnem koncertu narodnih pesmi v izvedbi moškega zbora v Slovenski hiši so se voditeljica in člani zmenili, da ga bodo ponovili na Pristavi - kraj, kjer vadijo vsak ponedeljek - kot zahvalo za prostore, ki jih uporabljajo.

V soboto, 1. maja, v večernih urah, so prihajali prijatelji in nekateri domači, da bi uživali nad slovenskimi narodnimi pesmimi.

Takole smo slišali govoriti med gosti: „Narodne pesmi je vedno lepo poslušati“; neki mlad fant je rekel: „Še nikdar nisem slišal moškega zbora“; dekle je izjavila: „gospa Anka zna zbrati lepe narodne pesmi“; in še in še.

Zato lahko rečemo, med Pojdam u rute, Jaz bi rad rudečih rož, Pesem galebu, in Rožmarin, da so se naši fantje postavili in prisrčno, bolj sproščeno zapeli pesmi, ki so bile na programu.

Predsednik Pristave Janez Jelenc se je zahvalil gospe Anki (nikdar pa se ji ne bomo zadosti oddolžili za vse, kar naredi za nas) in seveda tudi članom zbora za tako lep večer. V spodnjem salonu je že dišalo po pristni slovenski večerji (kislo zelje s klobasami in tenstan krompir), ki sta jo pripravili Mari in Ani.

Pa to ni bilo vse. Kar na lepem zaslišimo domačo pesem, ki sta jo začeli Snežna in Zorka, in tako so se vrstile druga za drugo naše lepe slovenske pesmi. Lahko rečem, da skoraj ni bilo nikogar, da ne bi zapel vsaj eno kitico narodne...

Res sem uživala, ko sem videla dva fanta z devetdesetimi leti, ki sta pela in se smejala kakor dva mladeniča...

Ljudje so začeli odhajati in pesmi še ni bilo konca. Pozno v noč smo še vedno peli od Jaz sem muzikant pa do domobranskih koračnic. Za slovo pa še Angelček varuh moj... in tako je na Pristavi bilo zares lepo!

Maruša

Novi CD v Sloveniji

V raznih slovenskih medijih smo zasledili daljše omembe dogodka, da je dirigentka **Lučka Kralj Jerman**, ki živi in dirigira v Bariločah, izdala v Sloveniji dve zgoščenki.

V njih je prikazano delo, ki ga je v Bariločah opravila dirigentka, ko je izoblikovala zbor Niños y jóvenes cantores de Bariloche. V prvi zgoščenki pod imenom **Patagonski glasovi**

v **Evropi** je zbran program, ki so ga ti izvajali med svojo evropsko turnejo leta 1982, ko dirigentka še ni mogla v Slovenijo.

Na drugi zgoščenki so pod naslovom **Božič - Navidad - Christmas** objavljene posnetki z božičnih koncertov, ki jih je zbor izvajal v bariloški stolnici v raznih obdobjih. Zaznati je v njih globoko delo, ga je dirigentka Lučka Kralj Jerman

MED KNJIGAMI IN REVIJAMI

Tine Debeljak - Črni Kamnitnik

Že od lanskega leta je bil pripravljen Debeljakov večer ob 100-letnici rojstva, a so čakali izida nove knjige Debeljakovih stvari, Črni Kamnitnik. Izid se je zavlekel v začetek leta 2004, tako da je bil to prvi večer po počitnicah.

Knjigo si je zamislil, uredil in dodal svoje umetniške fotografije Debeljakov vnuk Marko Vombegar. Knjigo pa je predstavil pesnik Tone Rode.

Večer je pričel vodja literarnega odseka Tine Debeljak ml. Pred polno malo dvorano je Rode filozofsko in poetično podal svoje misli o pesnitvi in življenju Tineta Debeljaka izven slovenske skupnosti, v Olavariji.

Po tem govoru je na razna vprašanja odgovarjal Marko Vombegar. Na vprašanje, kako je prišel na idejo o knjigi, je pojasnil, kako ga je že dolgo zanimal ta precej nenavaden „izgon v pampo“. Nekoč se je odpeljal v Loma Negro, kjer je srečal še nekaj slovenskih izseljencev iz De-

beljakovih časov. Tudi je fotografiral precej motivov iz pampe in cementarne. Iz pogovorov doma je zvedel še razne podrobnosti. Tako ga je zadeva pričela zanimati. Dobil je pisma, ki jih je Debeljak pošiljal v Slovenijo, poznal je še pesmi zbirke Poljub, ki so iz tistega časa in zbral njegove črtice predvsem iz življenja starih slovenskih emigrantov. In vedel je, da je stoletnica pred vrati. Vso to je združil v novo knjigo ob Škofji Loki. In novo knjigo je še opremil s svojimi slikami. Dalj časa je prepisoval izvlečke iz pisem in pripravljala knjigo. V natis jo je ponudil Družini v Sloveniji, ki je ponudbo sprejela. Ker pa so v Loki pripravljali spomenik, je združil oboje.

Razvil se je živahen pogovor med udeleženci in avtorjem o knjigi ali življenju v pampi. Kakor tudi o umetniških fotografijah iz knjige, ki so vsele po stenah v dvorani. Marsikdo je tudi omenil svoje spomine na Debeljaka in njegovo delo.

TD

SAN MARTIN

PREDSTAVITEV KNJIGE
"BREVE HISTORIA DE LA
LITERATURA ESLOVENA"

V nedeljo 2. maja je v prostorih slovenskega doma v San Martinu predstavil svojo knjigo „Breve Historia de la Literatura Eslovena“ Mirko Vasle (bivši učenec Rožmanove šole v San Martinu).

Zato je zaprosil arh. Jureta Vombegarja, ki nam je povedal svoje razmišljanje ob branju te knjige.

Te so bile (na krato) njegove besede:

„Je prvič, da nekdo iz naše emigracije predstavi Slovence in del slovenske kulture v kasteljanskem jeziku, v knjigi, ki je precej zajetna, saj ima 190 strani.“

V uvodu h knjigi Mirko pove, kako je prišlo do njene zamisli. Dolga leta že namreč sodeluje v radijski oddaji „Una ventana a Eslovenia“. Namenil je nekaj časa oddaje posvetiti slovenski kulturi. Prišel je s književnostjo, o čemer je največ napisanega in tudi najbolj predstavlja slovenstvo. To snov je izdal v pričujoči knjigi s pomočjo Ministrstva za kulturo RS.

Knjiga ima 12 poglavij, katere bi razdelil v tri enote. Prva (10 poglavij) obravnava književnost v matični Sloveniji, v drugi (po eno poglavje vsaka) pa slovensko književnost v Argentini in ostalem svetu. Ti dve poglavji sta za nas najbolj zanimivi in pomembni.

Predzadnje poglavje ima naslov „Los poetas y escritores eslovenos en la Argentina“, kjer opiše 33 pisateljev in pesnikov.

Zadnje poglavje je posvečeno slovenskim književnikom v ostalem zdomstvu.

Vseh teh se v Sloveniji ne ceni in ne upošteva.

Kot že pove naslov, gre za zgodovino slovenske književnosti, se pravi, od začetkov do danes, kronološko. Vsaka doba je predstavljena z več ali manj obširnimi uvodom, ki pokaže idejni in zgodovinski okvir, v katerem se je literatura razvijala. Tako prikaže tudi mimogrede zgodovino slovenskega naroda. Namreč, tu vzemo, da slovenski narod ni od včeraj. Za neslovenskega bralca je razvidno, da je slovenski narod aktivno sodeloval v vseh dobah evropskega razvoja in da je kultura in politična zgodovina slovenskega naroda neločljivo povezana z zgodovino srednje Evrope.

Ne zamočji, da je bila med drugo svetovno vojno v Sloveniji tudi komunistična revolucija, česar danes režimski zgodovinarji v Sloveniji ne priznavajo, in kaj vse so morali zaradi tega pretrpeti tisti, ki se komunizmu niso hoteli podrediti.

Skoraj vsak imenovan avtor je prikazan s portretom, katero ni bilo lahko delo, poiskati jih je bilo treba 171. Kasteljansčina Mirku teče suvereno in gibčno. Naslovov knjig in povesti pa naj ne bi prevajal.

Lepa hvala za tako zanimivo predstavitev. Mirku pa želimo veliko uspehov s svojo knjigo!

opravila z malimi pevci

Na predstavitvi plošč je pisatelj Zorko Simčič povedal, kako je bil očaran od njihovega petja in kako jim je že v začetku prerokoval, da bodo nekoč še peli v slavnem Teatru Colon.

Celotno podobo zavitka in spremne knjižice je poskrbela Zalka Arnšek.

Lučka Kralj Jerman je bila tudi pred kratkim - ko smo že objavili - nagrajena z Gallusovo listino za svojo kulturno dejavnost.

PO POTI INKOV
NA MACHUPICCHU

FRANCI MARKEŽ (1)

Sicer je minilo že nekaj let, kar sem hodil po stopinjah Inkov, a ta pot se mi zdi le dovolj zanimiva, da je vredna opisa. Če se bo pa povrh še kak bralec navušil in jo bo nastopil, je pa namen opisa več kot dosežen.

Kdo so bili Inki? Bili so indijansko plemo, ki je kakih 200 let pred prihodom Špancev ustvarilo imperij, imenovan Tawantinsuyu, ki se je raztezal po Andih od juga sedanje Kolumbije, preko Ekvatorja, severa Peruja, Bolivije, severozapadnega dela Argentine skoro do srede Čila. Bajeslovna začetnika tega prostranega cesarstva sta bila zakonca - brat in sestra - Manco Capac in Mama Ocllo, ki ju je bog Sonce ustvarilo in postavilo na otok Sonca na jezeru Titicaca.

Glavno mesto imperija je bilo mesto Cuzco, sedaj Cusco, še bolj moderno Cuzco, kar pomeni središče ali popek sveta. Inki so počasi podjarmili sosednja plemena in tako razširjali svoje kraljestvo. Politično, socialno in vojaško so bili odlično organizirani. Kraljeval jim je Sapa-inka ali samo Inka, potomec Sonca, njihovega glavnega boga. Ker so živeli med gorami, večkrat zelo strmimi, so na pobočjih

pripravljali terase in na njih pridelovali čez 15 vrst koruze, mandioko, krompir, proso, fižol in razna zelišča.

Tako javno kot privatno življenje družbe je urejala država, ki je pa skrbela za splošno blagostanje prebivalcev. Vsi kraji razsežnega imperija so bili med seboj povezani z za tiste čase odličnimi potmi, oz. cestami, ki jih v goratih krajih še danes uporabljajo. Po teh poteh so se premikale čete vojakov, državni uradniki, prebivalstvo in po njih so tekali seli - chasquis - ki so raznašali kraljeve ukaze in pa novice. Kot ostala pre-kolumbijska Amerika Inki niso poznali kolesa, torej ni bilo vozov. Kot tovrstno žival so uporabljali lamo (llama), od nje so tudi pridobivali mleko in volno, za volno so strigili tudi alpake in vikuhe. Govorili so jezik quechua - ki je še sedaj v rabi - pisave niso imeli, uporabljali so pa vozle na nitih, zgleda, da za računanje.

Ob prihodu Špancev -

1532 - je divjala po cesarstvu civilna vojna. Sinova Huayna Capac - umrl 1527 - Huáscar in Atahualpa, sta se vojskovala med seboj, kdo bo zasedel prestol. Imperij, čeprav tako razsežen in dobro organiziran, a razdeljen v bratomorni vojni, je kmalu podlegel Špancev in kraljestva Inkov je bilo konec.

Kako je prišlo, da sem se, že več kot 60 letnik, odločil za to pot?

Občasno se zbiramo prijatelji iz visokošolskih let in pri vseh teh srečanjih načrtujemo kako skupno potovanje, ki pa potem pade v pozabo. Enkrat smo se pa le odločili, da se bomo za stvar resno zavzeli:

Naročili smo ženam, naj vse potrebno uredi.

Odločili smo se za Machupicchu v Peruju, ker je v skupini Peruanec Amílcar, ki je v Buenos Airesu doštudiral medicino, se tu oženil in radi tega tudi tu ostal. Drugi član skupine, Alfredo, biokemik, pesniško nadarjen in malo bohemskega značaja, zna skoro na pamet več strani dolgo pesnitev Pabla Narude „Canto a Machu Picchu“ in je vedno pra-

vil, da bi jo enkrat rad recital med temi znamenitimi razvalinami. Sicer Neruda ni „santo de mi devoción“, ampak smo pluralistična družba in moramo biti strpni do drugače mislečih - vsaj kar se pesništva tiče.

Zame je bil pa Machupicchu že dolgo zaželen cilj, sedaj pa še toliko bolj privlačen, ker ga bom obiskal s prijatelji. Odločili smo se tudi, da bomo šli do tja po svetovnoznani „poti Inkov“ - El camino del Inca.

Torej veselo na pot: Amílcar brez žene, ki je bila že tolikokrat v Peruju, da se je potovanju odpovedala, Alfredo in jaz pa z ženama.

Najprej Lima, kjer so nas sprejeli in kraljevsko pogostili sorodniki Amílcarja. Potem pa naprej v Cusco.

Že obisk tega starega in kolonialnega mesta, kjer se prelivata indijanska in španska kolonialna arhitektura - posebno cerkve - zasluži pot v Perú. Pa to je šele za začetek.

V bližini mesta je ogromna zgradba, trdnjava Sacsayhuamán, delno podrt. O tem, kaj je bila in čemu je služila, so različne verzije. Sicer so bili Inki bojeviti in vojaško dobro organizirani, a ker sedaj militarizem ni več v modi, za vse tovrstne zgradbe turistični vodiči trdijo, da so bile ali skladišča ali templji ali počivališča za popotnike. Vsekakor so pa najbolj podobne trdnjavam za obrambo imperija.

Nadaljevanje prihodnjic

Sacsayhuamán

V parku Mini Evropa bo stalo Tromostovje

S širitvijo Evropske unije na deset novih članic se širi tudi bruseljski park Mini Evropa, ki države v povezavi predstavlja prek pomanjšanih različic njihovih največjih znamenitosti - okrog 350 znamenitostim iz 70 mest 15 dosedanjih držav članic so se začele pridruževati prve znamenitosti iz novink.

Slovenija se bo predstavila z osrednjim mostom čez reko Ljubljanico v prestolnici Ljubljani, to je Tromostovjem, ki je delo znanega arhitekta Jožeta Plečnika.

Tromostovja v parku sicer še ne bo videti zelo kmalu - kot pojasnjujejo na njegovi upravi, zagotovo ne pred letom 2005. Kot je bilo mogoče izvedeti, je Slovenija parku v izbiro ponudila dve svoji znamenitosti - že omenjeno Tromostovje ter priljubljeno letovišče Bled na Gorenjskem. Strokovna komisija parka se je raje odločila za prvo, kar sicer še ne pomeni, da kdaj v prihodnosti Slovenije v Mini Evropi ne bo moč prepoznati tudi po Bledu. Načrte za 25-krat pomanjšani most z njegovo okolico po podatkih parka v Sloveniji pripravlja arhitekt Peter Gabrijelčič.

Po teh načrtih bodo Tromostovje za park zgradili v Belgiji, in sicer v posebni delavnici, ki je za Mini Evropo izdelala skoraj vse pomanjšane evropske znamenitosti. Njegovo izdelavo bo park tudi financiral sam, kot je to standardna praksa. Mesto, kjer bo most stal, je v parku že pripravljeno, a tam je za zdaj moč prebrati le osnovne podatke o Sloveniji in poslušati državno himno.

V parku je moč videti največje znamenitosti članic, od bruseljskega trga Grand Place, londonskega Big Bena in pariškega Eifflovega stolpa do hitrega francoskega vlaka TGV, italijanskega Vezuva ter beneškega trga Sveti Marko, vse seveda 25-krat pomanjšane. Park letno obišče okrog 300 tisoč ljudi, doslej pa skupaj štiri milijone, od tega je bila polovica tujcev.

Mejni incident v Piranskem zalivu

Boji, ki ju je hrvaška ribiška zadruga Sarguz postavila za označitev školjišča pred Kanegro, segata čez razmejitveno črto v Piranskem zalivu. To so ugotovili slovenski pomorski policisti, ki so določili njune natančne koordinate.

Po mnenju slovenske generalne policijske uprave je postavitev dveh novih boj v Piranskem zalivu, poseg v prostor in nov mejni incident, je za Radio Slovenija ocenil predstavnik generalne policijske uprave Miran Koren. Ministrstvo za zunanje zadeve je hrvaškemu veleposlaništvu v Ljubljani v zvezi s tem predalo noto, v kateri protestira zoper aktivnosti hrvaških pravnih in fizičnih oseb, ki pomenijo kršitev določb maloobmejnega sporazuma in drugih mednarodnopravnih obveznosti Hrvaške oziroma niso v skladu z dogovorom med državama, da se do dokončne razmejitve vzdržita vseh aktivnosti, ki bi povzročile nadaljnje napetosti.

Generalna policijska uprava je bila v nedeljo obveščena, da je lastnik školjišča v Piranskem zalivu nedaleč od savdrijske obale premaknil plavajoči boji bližje hrvaški obali. Kot je potrdil tiskovni predstavnik generalne policijske uprave Miran Koren, boji zdaj za slovensko stran „nista več sporni“. O premostitvi spornih boj s strani lastnika školjišča obveščena tudi hrvaška policijska uprava.

V zvezi s školjiščem umaške ribiške zadruge Sargus naj bi se sešla mešana komisija, sestavljena iz predstavnikov slovenskih in hrvaških ribičev, ki naj bi ugotovila, ali dejavnosti v

omenjenem gojišču školjk pomenijo kršitev kodeksa o obnašanju ribičev in dogovora o začasnem ribolovnem režimu po maloobmejnem sporazumu (SOPS).

Hrvaški Vjesnik je sicer zapisal, da je boji, ki ju je pred dnevi pred gojiščem školjk namestil lastnik ribiške zadruge Sargus v nedeljo zjutraj odstranila hrvaška policija. Zgleda, da se Hrvaška danes obnaša veliko bolj olikano kot prejšnja leta. Seveda, hoče v EU...

Končno evropska Slovenija

1. maj je bil velik in srečen dan, eden tistih, ko se končuje dokaj ugodno obdobje za narod in smo na pragu novega obdobja, ki nosi v sebi številne obljube in budi upravičene upe. V dvajsetem stoletju je naš narod trikrat doživel podoben dan.

Prvič je bilo to po prvi svetovni vojni, ko smo se združili v državo Slovencev, Hrvatov in Srbov, državo južnih Slovanov, ki so dotlej živeli v Avstro-ogrski monarhiji. Po nekaj mesecih je bila ta država zaradi obrambe prisiljena, da se poveže z Beogradom, ki jo je izigral in podredil srbskim apetitom v vse bolj unitaristični kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, kjer so nam priznavali samo še status plemena.

Tudi druga priložnost, da bi se postavili na noge, je bila pripravljena, ko je po koncu druge vojne komunistična partija za skoraj pol stoletja spremenila Jugoslavijo v politično taborišče. Nič presenetljivega, če se je

DZ zavrnil referendumsko pobudo

Poslanke in poslanci so po tem, ko zaradi nesklepnosti niso mogli odločiti o predlogu matičnega odbora za notranjo politiko, s 44 glasovi za in nobenim proti zavrnilo referendumsko pobudo za predhodni zakonodajni referendum o sistemskem zakonu o izbrisanih. Pri glasovanju je sicer sodelovalo 46 poslank in poslancev, pri tem pa sta se vzdržala predsednik državnega zbora Borut Pahor (ZLSD) in Peter Levič (SMS). Sprejeli pa so tudi predlog matičnega odbora za notranjo politiko, da se tretja obravnava predloga sistemskega zakona o izbrisanih preloži na eno od prihodnjih sej. Sejo so obstruirali poslanci SDS, NSi, SLS in SNS.

Poslanke in poslanci o omenjenem predlogu ob ob-

strukciji poslanskih skupin SLS, SDS, NSi in SNS zaradi nesklepnosti ni uspelo odločiti o predlogu matičnega odbora za notranjo politiko.

Po mnenju parlamentarne zakonodajno-pravne službe je referendumsko vprašanje, navedeno v pobudi, tudi tokrat netočno in nejasno, zato je Pahor zato menil, da ni mogoče izvesti referenduma o vprašanju, ki se tokrat nanaša na postopek revizije odločb izbrisanim o stalnem prebivanju in postopek za uveljavljanje odškodnin. Tako bo tudi o tej pobudi moral odločiti državni zbor, še pred tem pa se bo sestel matični odbor za notranjo politiko, ki naj bi oblikoval ustrezen predlog sklepa za obravnavo na plenarnem zasedanju.

Komisija v Kanadi

Delegacija Komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu je v času od 24. maja do 1. junija 2004 obiskala Slovence, ki živijo v Kanadi, ter imela uradne pogovore s kanadskimi oblastmi.

Obisk je pomemben zaradi ohranitve že vzpostavljenih stikov s Slovenci v Kanadi. Ti so lahko poleg ohranjanja slovenstva v tej državi pomemben dejavnik pri krepitvi sodelovanja Republike Slovenije in Kanade na področju kulture, znanosti, izobraževanja, športa in gospodarskih dejavnosti.

Slovenska skupnost v Kanadi predstavlja eno najbolj živih in dobro organiziranih skupnosti v izseljenstvu. Gre za izredno raznoliko skupnost, ki pa je dokaj enotna pri delu za ohranjanje narodne identitete, kulturnega izročila in jezika.

Po neuradnih podatkih naj bi v Kanadi živelo okoli 40.000 Slovencev. Po kanadskem popisu prebivalstva iz leta 1996 se je za Slovence opredelilo 25.875 oseb, po popisu 2001 pa 28.910 oseb - največ jih je v provinci Ontario (okoli 20.000) oziroma v mestih Toronto (okoli 10.000), Hamilton, Vancouver, Winnipeg, Montreal in Edmonton (1-2.000). Največ Slovencev se je v Kanado preselilo leta 1928, precej večji val preseljevanja pa je sledil po II. svetovni vojni, ko je država poleg ekonomskih, sprejemala tudi politične begunce iz Evrope.

KOZINOVO NAGRADO JEŽU

Petinsedemdesetletni skladatelj Jakob Jež je dobitnik letošnje Kozinove nagrade za zaokrožen zborovski opus. Jež je eden redkih skladateljev, ki s svojo pedagoško in umetniško močjo ohranja in nadaljuje tradicijo zborovske glasbe predhodnikov, Emila Adamiča in Marija Kogojca. Nagrado podeljuje Društvo slovenskih skladateljev.

tih, ob tretji priložnosti, smo vse to vzeli nazaj in hočemo to tudi ohraniti. Prav zato stopamo v Evropo, da bi zagotovili trajnost in razvoj demokracije in pravne države, človekovih in narodovih pravic. Naša samostojnost je zelo relativna in v Evropi jo bomo imeli prav toliko, ne več ne manj, kot največje evropske države: Anglija, Nemčija, Francija ... Pred zakonom smo vsi enaki, od nas, samo od nas je odvisno, koliko pravic si bomo hoteli in znali vzeti.

Po radiu Ognjišče

Ugled Slovenije pa tak!

Prav pred letom dni, 5. maja 2003, je Rebeca Mead pod naslovom „The Marx Brother“ v reviji The New Yorker objavila pogovor s Slavojem Žižkom. V kazalu vsebine najdemo zanimiv podnaslov: „Is Slavoj Žižek an academic or a comedian?“ (Ali je Slavoj Žižek znanstvenik ali komedijant?) V pogovoru se Žižek med drugim ogreva za Stalina, Lenina in Mussolinija; pohvali se, kako dobro je zapisan pri liberalni slovenski vladi, še posebej pri Golobu, ki mu (Žižku) daje prednost pred vsemi drugimi. Pove, da je želel biti šef tajne policije. Obiskovalki mimogrede razloži, da je bil arhitekt Tromostovja (Plečnik) fašist. Vse bogato zabeli s svojimi navajanjem filozofije in psihoanalize, kot jih pač on pomeša, razume in tolmači. Tako avtorica, ki je Žižka spraševala v Ljubljani (nič ne vemo, na čigavo vabilo in čigave stroške) takoj na začetku poskrbi še za en podnaslov: „How a philosopher from Slovenia became an international star“ (Kako je filozof iz Slovenije postal mednarodni zvezdnik). Človek se seveda lahko podobno vpraša, kako je Mikael Jackson postal „superstar“.

Pred kratkim se je „filozof in psihoanalitik“ Žižek spet na široko razpisal. Spet se je potrudil, da je tujcem prikazal Slovence v kar najslabši luči. Ubogi Slovenci! Kako par prostakov škoduje vsemu narodu celo v dneh, ko imamo eno redkih priložnosti, da bi se kulturno, dostojno, če ne že prikupno, predstavili svetu!

Tako je zadnjega aprila ameriška televizija (morda tudi evropska?) med novimi članicami EZ prav na kratko prikazala in omenila tudi Slovenijo. A vtis je bil porazen. Pred slovensko zastavo je v narodni noši precej nerodno oblečen fant (maniken) predstavljal Slovenijo. In kaj je počel? Kot pove poročevalec: „Slovenski fant lula (urinate) Evropski zvezi v pozdrav!“ Dan pozneje, 1. maja pa se oglasi Žižek in že uvodoma pove, da Slovenci ne bodo k novi razsežnosti Evrope prispevali čisto nič (nothing!). In potem slika kar najbolj negativno podoba našega narodnega značaja, kot da smo narod brez vsake pozitivne lastnosti in ne moremo ničesar dati Evropi in svetu! Sicer pa, če je kristalno čisti mož in mednarodno priznani in spoštovani arhitekt Plečnik zanj fašist, kako naj bi pričakovali kaj pozitivnega o vseh drugih v „ocenah“ takega pisca?

A tudi vse podobno naj bo še en resen izziv vsem rodoljubnim Slovincem, da še bolj zavzeto delamo za dobro Slovenije in Slovencev. Doma, v Evropi in po vsem svetu!

Čestitke in vse najboljše želje ob vstopu v EZ in NATO.
Prof. dr. Edi Gobec, Cleveland (Po Družini)

Magov politični barometer

Na tokratnem Magovem političnem barometru sta se LDS in SDS najbolj približali, saj je razlika med njima samo še 2,2-odstotna, medtem ko ju je aprila in marca ločevalo še 4,6 odstotka. Za LDS se je opredelilo 20,7 odstotka, za SDS pa 18,5 odstotka anketirancev. Politike sedanje vlade ta mesec ne podpira kar 57,4 odstotka vprašanih, kar je slabe tri odstotke več kot aprila. Nasprotnega mnenja je bilo 32,6 odstotka sodelujočih v raziskavi, natančno desetina pa se jih o podpori vladi ni želela opredeliti.

Dva odstotka več kot aprila (52,1) jih tudi meni, da bi se jeseni oblast v Sloveniji morala zamenjati, LDS pa iti v opozicijo.

Podobnemu deležu kot pred mesecem dni, 28,6 odstotka vprašanih, se zamenjava oblasti ne zdi potrebna, preostalih 19,2 odstotka pa se glede tega ni želelo opredeliti.

V primerjavi z aprilom se je znova nekoliko okrepila ZLSD, ki so ji namerili okroglih osem odstotkov, nekoliko višje pa sta tudi SLS (pet odstotkov) in NSi (4,3 odstotka). Zadnji mesec je prav tako pridobila SMS (3,8 odstotka), SNS je ohranila podobno podporo kot aprila (2,7 odstotka), DeSUS z 1,7 odstotka glasov pa je tudi maja pristal na zadnjem

mestu med parlamentarnimi strankami. Katere drugo stranko bi volilo le 1,8 odstotka vprašanih, volitev se ne bi udeležilo 12 odstotkov, preostalih 21,4 odstotka pa se o naklonjenosti do strank ni želelo izreči.

Anketirance so tokrat spraševali še o junijskih volitvah v Evropski parlament. V primerjavi z državnozborskimi je bilo opaženih skoraj desetino več neopredeljenih (30,1 odstotka), zato so deleži podpore posameznim strankam nekoliko nižji. 11,7 odstotka pa jih ne bi volilo. Tudi tu sta s 16 odstotki na prvem mestu LDS in na drugem SDS, ki je dobila 13,5-odstotno podporo. S 7,7 odstotka glasov sledi ZLSD, tik za njo s 6,5 odstotka pa se je uvrstila NSi. SLS je prejela 3,8 odstotka (kar je manj kot za parlamentarne volitve), ki so ji namerili 4,2-odstotno podporo, SNS pa je dobila dva odstotka.

BIK IZ NETOPIRIJA

Ajdovsko podjetje Pipistrel je izdelalo prvo dvosedežno ultralahko jadrarno letalo na svetu, Taurus, ki ga bodo začeli serijsko proizvajati proti koncu leta. Stroški do začetka serijske proizvodnje bodo znašali 400.000 evrov.

NOVICE IZ SLOVENIJE

EVROPSKA KULTURA ALI EVROPSKE KULTURE?

Na blejskem 37. mednarodnem srečanju pisateljev, ki je letos potekal na temo Evropska kultura ali evropske kulture?, so udeleženci okroglo mize podali svoje poglede na to, kaj Evropejce razhaja ali, še pogostejše, druži. Pogovor je vodila Franca Tiberto, uvodni referat, ki je bil v marsičem napovedal kasnejše prispevke udeležencev, pa je podal svetovno znani sociolog Thomas Luckmann, sicer predstavnik liechtensteinskega PEN centra. Luckmann, rojen le nekaj kilometrov stran od Bleda, je v slovenščini izrazil nekaj „previžno optimističnih“ misli o pomensko zmuzljivih pojmi, kot sta Evropa in kultura. Evropa kot polje sporazumevanja in odprtosti pa je, kot je bilo sklepati iz nekaterih referatov večkrat lastna le intelektualcem. A ne vsem, je opozoril predsednik slovenskega PEN Tone Peršak. Oglasilo se je precej več udeležencev, ki so nastrojeni proti vse večji „amerikanizaciji“ kulture stare celine - kot tistih, ki so opozarjali, da Evropska zveza še zdaleč ni „Evropska kulturna zveza“. Malo bolj optimističen je bil v svojem pozdravnem nagovoru vodja delegacije Evropske komisije v Sloveniji Erwan Fouere: po njegovem mnenju majhnim deželam kot je Slovenija znotraj EZ ne grozi izbris identitete, zgovoren primer je „njegova“ Irska. - Letošnjega srečanja se je udeležilo 90 pisateljev iz večinoma evropskih PEN centrov.

Sklepni del je potekal v znamenju okroglo mize Mirovnega komiteja mednarodnega PEN. Udeleženci so se s svojimi referati odzvali na temo Mir: dober ali slab kompromis?. Že dobro leto smo priče sesuvanju mednarodnih dogovorov, vrednot in pravil igre, ki jih v kostumu demokracije izvajajo fundamentalistične politike. Čečeni-ja, Irak in okupacija Palestine frustrirajo pisatelje in mirovnike, je uvodoma dejal predsednik Mirovnega komiteja Veno Taufer. Uvodni referat je prispeval France Bučar, „arhitekt slovenske demokracije in osamosvojitve“, ki je izrazil prepričanje, da konflikt ni nekaj slabega, saj je sestavni del življenja, potrebno si ga je le priznati. Na njegovo razmišljanje so se navdušeno, pa tudi skeptično odzvali številni udeleženci okroglo mize.

VEROUK KOT ALTERNATIVNI PREDMET

Društvo pobuda za šolo po meri človeka vztraja pri priznavanju župnijskega verouka kot alternativnega predmeta obveznemu izbirnemu predmetu verstva in etika v zadnjih treh razredih devetletne osnovne šole. Društvo se tako ne strinja s spremembami zakona o osnovni šoli, ki jih je predlagalo ministrstvo za šolstvo, in je izoblikovalo svoje pripombe k zakonu. Kot je na časnikarski konferenci dejal predsednik društva Hubert Požarnik, se bo društvo - ki sicer opozarja tudi na ostalo problematiko prenove osnovne šole -, če njihovi predlogi ne bodo obveljali, obrnilo tudi na ustavno sodišče.

PO SVETU

PRINCESA BI RADA BILA PREDSEDNIK

Za predsedniške volitve, ki bodo v Srbiji 13. junija, je svojo kandidaturo vložila tudi princesa Jelisaveta Karadjordjevič. Osrednji volilni komisiji, ki je doslej prejela 15, potrdila pa 12 kandidatur, je vročila kandidaturo, podprto z nekaj več kot 10.600 podpisov. Jelisaveta je hčerka kneza Pavla, ki je po atentatu na Aleksandra I. v Marseillesu leta 1934 pa vse do oficirskega puča 27. marca 1941 nadomeščal na prestolu tedanje Kraljevine Jugoslavije mladoletnega

Petra II. Slednji je kmalu po napadu Nemčije pobegnil v Anglijo, kjer se mu je rodil sin Aleksander, kateremu so oblasti v Beogradu pred tremi leti omogočile, da se z družino naseli v kraljevi palači njegovih prednikov v srbski prestolnici.

SPET SMRT PRI FIATU

V Torinu je umrl predsednik italijanskega avtomobilskega giganta Fiat, 69-letni Umberto Agnelli. Agnelli, ki je na čelu Fiata lani nasledil svojega brata Giannija, je umrl v krogu družine. Vzrok smrti naj bi bil rak.

SLOVENCİ IN ŠPORT

BRANE VODI TUDI ČLANSKO REPREZENTANCO

Izvršni odbor Nogometne zveze Slovenije je na svoji seji kot selektorja članske reprezentance uradno razrešil Bojana Prašnikarja in na njegovo mesto postavil 57-letnega Braneta Oblaka. Pogodba z dosedanjim selektorjem mlade reprezentance velja od 1. junija do konca kvalifikacijskega ciklusa za nastop na svetovnem prvenstvu v Nemčiji leta 2006, obstaja pa možnost podaljšanja. O načrtih in ekipi se ni maral razgovoriti, ker ga najprej čaka tekma z mlado reprezentanco proti Bosni in Hercegovini 8. junija.

ŠE EN JADRALEC V ATENE

Slovanski tornado s krmarjem Dušanom Puhom si je priboril nastop na olimpijskih igrah v Atenah. Pri tem je imelo slovensko jadranje tudi kanček sreče, saj je v

PISALI SMO PRED 50 LETI

PRIHOD NOVIH SLOVENCEV

Z ladjo Anna C so 31. maja prispele naslednje družine v Buenos Aires:

Družina Antona Godca - žena Nežka in hčerki Silva in Antonija, družina Jožeta Lundra, žena Marija, hčerka Darinka in sin Jožek, družina Franca Erjavca - žena Frančiška in Peter.

DRŽAVNO-PRAVNI TEČAJ

V nedeljo, 13. t.m., bo dr. Milan Komar nadaljeval svoje predavanje Pomen in važnost političnega dela.

MISIJONSTVO IN SODOBNI SVET

23. maja so vsi, ki so prišli na misijonski tečaj, sledili dr. Filipu Žaklju, ki je govoril o misijonski misli v stari zavezi in v evangeliju sv. Mateja. V 2. delu je Rudolf Smers prikazal pomen socialnega vprašanja za misijonsko delo.

13. junija se bo tečaj nadaljeval. Dr. Žakelj bo utemeljeval misijonstvo iz ostalih evangelijev.

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

V nedeljo, 27. t.m., bo v dvorani Dekleva razstava kipov in risb Ivana Meštroviča.

SLOVENSKI NARODNI VERNIH DUŠ DAN

Letošnja spominska prireditve je bila drugačna od prejšnjih. Bila je v baziliki Marije Pomočnice v zavodu Don Bosco. Sredi cerkve je bil postavljen katafalk, ki ga je pokrivala slovenska zastava. Kot začetek je prof. Jože Osana zaigral na koru Trescobaldijev Ayudantino.

Slovenski pevski zbor Gallus je pod vodstvom svojega dirigenta dr. Julija Savellija mogočno zapel Gallusova Ecce quomodo moritur justus in O, dobri Jesus.

Na prižnico je stopil bivši domobranski kurat dr. Ignacij Lenček in poveljeval ljubezen padlih domobrancev do domovine in njihove vere.

Nato je spet prof. Osana na orgle odigral Bachov Preludij in fugo v a-molu. Sledila je libera pred katafalkom. Sledile so na orglah Lisztove variacije, in Haendlov Aleluja, ki ga je zapel Gallus.

J.D.

CORO ESLOVENO GALLUS

Šesto leto nam poje v izseljenstvu pevski zbor Gallus, ki ga danes vodi dr. Julij Savelli.

V argentinski javnosti je dobro poznan. V zadnjih mesecih so ga večkrat čuli po radiu. Pred dnevi je šel korak naprej. Imel je samostojni koncert v gledališču Smart 2. junija.

O tem je katoliški dnevnik El Pueblo dejal, da je „Koncert vseboval dela resnične vrednosti.“

Kritik lista Freie Presse je dejal, da „je pevski zbor Gallus s svojo disciplinirano zbranostjo in sposobnostjo niansiranja svojih dobrih glasov dosegel zelo ugoden vtis.“

La Nación pravi: „Gallus je napravil močan vtis in pokazal pomembno stopnjo ubranosti. In discipline, zvočnih kvalitet, pestrosti in barvitosti ter izvajal pomemben program Misa 4 vucum, izvorna dela Lajovica, Ravnika, Tomca, p. Lichiusa, Draga, Geržiniča, Marolta in Osane.“

V dnevniku La Critica je muzikolog Jorge d'Urbano ugotavljal, da je bila v deželi zborovska glasba vedno rezervirana za male skupine posameznih narodnostnih skupin, dočim preprosti človek na podeželju brenka svojo kitaro, meščan pa se razveseljuje ob tangu. O Gallusu omeni, da je bil program izključno posvečen slovenskim avtorjem in da so bila izvajanja sveža in zelo zanimiva.

MP

Svobodna Slovenija, št. 22; 10. junija 1954

razredu tornado prišlo do odpovedi Kanade in Nove Zelandije, zato se je Puhova jadrnica uvrstila v olimpijsko floto.

ESLOVENIA, MI TIERRA

Las revueltas

Surgieron porque el accionar político se vio obstaculizado durante la dictadura real. Las naciones veían que peligraban las libertades civiles y la identidad nacional.

Las más destacadas tuvieron lugar en Zagreb. Se habló de la hegemonía serbia que tiraba por tierra los valores morales de la nación. Exigieron retroceder al año 1918 y volver a reestructurar el estado. Las revueltas se sucedieron también entre los opositores serbios, en Vojvodina y en Macedonia (1932-1933).

El 31 de diciembre de 1931 el partido esloveno SLS presentó sus exigencias. Querían una Eslovenia unida, la individualidad nacional, un nombre, una bandera, una comunidad étnica, la independencia en el campo financiero, la libertad política y cultural y una legislación radical en el ámbito social. Exigían que todas las naciones crearan, acuerdo mediante, unidades independientes. Una de ellas debería ser Eslovenia. Para el partido SLS representa esta declaración de necesidades, junto con la declaración de mayo de 1917 un hecho importantísimo. Ambas son también un hito en la política eslovena. Sin embargo los liberales no adhirieron a esta declaración del partido SLS y le expresaron al rey su fidelidad incondicional y su amor.

REVERDECE EL ACCIONAR POLÍTICO

Todo cambió con la muerte del rey Alexander. Le sucedió Peter II. Como era menor de edad se sucedieron tres regentes. El primero fue el conde Pavle.

El dr. Anton Korošec regresó enseguida a Eslovenia y formó parte del gobierno del dr. Stojadinović. Tuvo el cargo de primer ministro y puso todo su empeño en lograr un acuerdo con los croatas.

Aquí debemos mencionar un hecho importante: la firma del acuerdo entre Yugo eslavía y la Sente Sede. Si bien había ocurrido ya en el año 1935, sufrió el rechazo del parlamento ante su ratificación. La Iglesia ortodoxa era en ese entonces la que ponía la mayor cantidad de piedras en el camino.

Cuando Stojadinović vio que el acuerdo no lograría ser ratificado (a duras penas logró el visto bueno del parlamento, pero no lo lograría en el senado), se echó para atrás.

OSEBNE NOVICE

Krsta. V soboto, 22. maja je bil krščen v cerkvi sv. Jožefa v Loma Hermosa **Agustín Petkovšek**, sin Tomaža in Veronike Aguirre. Botra sta bila Marijana Petkovšek in Victorio Montován.

V soboto, 29. maja je bila krščena v cerkvi Señor de los Milagros v Moronu **Maria Mikaela Križ**, hčerka Martina in Gabrijele Bajda. Botrovala sta Andrej Golob in Neži Bajda Bellardi. Krstil je p. dr. Alojzije Kukovica.

Srečnim staršem iskreno čestitamo!

Smrti. Umrli so v Ramos Mejiji **Valentin Mlakar** (62), v Slovenski vasi **Zalka Virc roj. Koklič** (91) in v Casanovi **Marija Tekavec** (76).

Naj počivajo v miru!

NOV MODEL IZ REVOZA

Francoski proizvajalec vozil Renault se je odločil, da bo novomeška tovarna Revoz vključena v proizvodnjo enega od njegovih novih modelov. K tej odločitvi je veliko prispevala tudi odločitev slovenske vlade, da bo prispevala vložek v višini 10 odstotkov vrednosti naložbe v nov projekt, ki je ocenjena na 400 milijonov evrov, so sporočili iz novomeškega

proizvajalca vozil. Revoz načrtuje skorajda podvojitve proizvodnih količin, ki naj bi dosegle 210.000 vozil na leto.

Povečan obseg proizvodnje bo s seboj prinesel tudi okoli 700 novih neposrednih delovnih mest v Sloveniji, predvsem v dolnjiški regiji, in približno enako število delovnih mest pri dobaviteljih delov in storitev.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzije Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo ZS: **Alojzije Rezelj** / Sodelovali so še: **Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Marko Kremžar, Marija Zirc Čeč, Franci Markež.** Mediji: **STA, Radio Ognjišče, Demokracija.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: **vilko@ciudad.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
Letalske karte,
rezerva
hotelov,
najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozd-
ravnica - Splošna odontologija -
Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ra-
mos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830,
5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na:
Tel./faks: 4798-5153. e-mail:
estudioasic@cpac.org.ar

DOBOVŠEK & asociados -
odvetniki. Zapuščinske zadeve.
Somellera 5507, (1439)
Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386.
E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica -
Uradna prevajalka za slovenski jezik
Lavallo 1290, pis. 402 - Tel.
4382-1148 - 15-4088-5844-
mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Co-
rrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in
četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

Žalni praznik spomina in pričevanja DOMOBRANSKA PROSLAVA

Nedelja, 6. junija 2004, ob 16. uri v Slovenski hiši

- **Koncelebrirana sveta maša** - *Pel bo Slovenski pevski zbor iz San Martina pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic*
 - **Poklon pred spomenikom**
 - **Spominska akademija v dvorani**
Slavnostni govor: *dr. Andrej Fink*
Odrski prikaz: *Križev pot naših mučencev* - Režija: *dr. Štefan Godec*
- Počastili bomo vse žrtve komunistične revolucije na Slovenskem

**VALUTNI TEČAJ
V SLOVENIJI
25. maja 2004**

1 EVRO 238,56SIT

1 U\$S dolar 199,58SIT

**OBIŠČITE
SPLETNO
STRAN
www.slo.org.ar**

POSLOVILNI VEČER RASTI XXXIII

v Slovenski hiši, v soboto 12. junija 2004

19,15 sv. maša v slovenski cerkvi Marije Pomagaj
20,30 kulturni program v dvorani mons. Antona Oreharja

Vsi prisrčno vabljeni!

Vstopili smo v Evropsko zvezo - v zvezo blaginje, uspešnosti, varnosti in socialne pravičnosti. Vstopili smo v zvezo znanja, trajnostnega razvoja, v zvezo, ki ponuja številne možnosti mlajši in starejši generaciji.

Na nove izzive v skupnem evropskem prostoru smo pripravljeni tudi v Novi Sloveniji. Vemo, da Slovenija zmaga več in bolje. Vemo, da lahko Sloveniji zagotovimo najboljše.

Na nas je, da te možnosti spremenimo v resničnost.

Tej številki Svobodne Slovenije je priložena razglednica s kandidati Nove Slovenije za evropske poslance. Vabimo Vas, da v nedeljo 13. junija glasujete za našo listo tako, da na volilnici **obkrožite številko 2!**

Nova Slovenija

Krščanska ljudska stranka

Regija Argentina in Južna Amerika

Srcu sladke melodije

Koncert vaških in mestnih pesmi

v izvedbi Mešanega pevskega zbora San Justo,

pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar,

v soboto, 5. junija, točno ob 20.30 v Našem domu v San Justu

Po koncertu na razpolago večerja (segedin golaž); prijave na 4441-1521.

VODORAVNO: 1. ugrabljen imetje; 5. junak v Levstikovi povesti; 10. nasilni ugrabitelj; 12. oblačilo rimskih plemičev v javnosti; 13. elektro-volt; 14. zvok pri razpočenju; 16. šesta stopnja v glasbeni lestvici; 17. v papirček zaviti zdrobljen tobak; 20. žitarica, predvsem hrana konjem; 22. plačilno sredstvo; 23. človekov štirinogi spremljevalec; 24. alkoholna pijača; 25. izredna privlačnost, sposobnost (množina); 27. vzklík; 28. izrastek na ptičji koži; 29. se potopi; 31. sto kvadratnih metrov; 32. Junak v Kekčevih zgodbah.

NAVPIČNO: 1. Umetno speljana struga; 2. zasledovan-
je; 3. pripovedna pesnitev; 4. s črkami označen prikaz; 6.
koničasti del polotoka; 7. kos lesa za kujavo; 8. junakinja
v Tvčarjevi Visoški kroniki; 9. natrij; 11. izrastek na goveji
lobanji; 15. posode za kisel zelje; 17. nekdanji vladarski
naziv; 18. žensko ime; 19. indo-iranska veja indoevropske
rase; 21. zadnji del dneva; 24. rimska številka šest; 26.
meja ploskve; 27. kazalni zaimek; 28. veznik; 29. del
organizma; 30. osebni zaimek.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10				11		12		
13			14		15		16	
		17				18		19
20	21				22			
23				24				
	25		26				27	
28					29		30	
31			32					

OBVESTILA

SOBOTA, 5. junija:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00
uri v Slovenski hiši.

Koncert vaških in mestnih pesmi MePZ San Justo
točno ob 20.30 v Našem domu v San Justu.

NEDELJA, 6. junija:

Spominska proslava žrtev vojne in revolucije ob 16.
uri v Slovenski hiši.

ČETRTEK, 9. junija:

Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri
v Slovenski hiši.

NEDELJA, 13. junija:

Domobranska proslava v San Martinu po sv. maši s
prikazom „Begunci“.

Procesija sv. Rešnjega Telesa, ob 15.30 v Don Bosco-
vem zavodu v Ramos
Mejiji.

Volitve poslancev v evropski parlament, na
veleposlaništvu Republike Slovenije, Av. Santa Fe 846, 6.
nadstropje, od 9. do 17. ure.

ČETRTEK, 17. junija

Zveza slovenskih mater in žena iz San Martina vabi na
mesečni sestanek ob 16. uri. „Pričevanja: Po maju 1945
primoran ostati sam v domovini (Ivanka Petkovšek in Jelka
Verbic) - ali odditi sam v tujino (odlomki pisem, ki jih le
dr. Tine Debeljak pisal ženi in družini iz Argentine: iz
knjige „Črni Kamnitnik“ Prav lepo vabljeni tudi možje.

SOBOTA, 19. junija:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00
uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 26. junija:

V Slovenski hiši praznik državnosti.

NEDELJA, 27. junija:

V slovenskem domu v San Martinu po maši predava
José Pablo Bizai iz Paraná, Entre Ríos.

SREDA, 30. junija:

Šolska seja voditeljic, v Slovenski hiši ob 20. uri.

ASOCIACION CIVIL DR. GREGORIO ROZMAN

Asociación Civil de Beneficencia
Personería Jurídica Nacional Reg. N. c 5344 (I.G.J.)
Sede legal: Ramón L. Falcón 4158 - Capital Federal
Sede Social: Martín Fierro 4262 - San Justo
Teléfono 4669-1684

CONVOCATORIA

De acuerdo con los arts. 30 y 33 del Estatuto vi-
gente, la Comisión Directiva de la Asociación Civil
de Beneficencia dr. Gregorio Rozman, convoca a la
Asamblea General Ordinaria para el día 29 de junio
del año 2004 a las 10 horas, que se realizará en la
Sede Legal, calle Ramón L. Falcón 4158 Capital Fe-
deral, para tratar lo siguiente:

ORDEN DEL DIA

Lectura, consideración y aprobación de la Memo-
ria, Balance General, Cuenta de Gastos y Recursos,
Inventario General e Informe de la Comisión Revisora
de Cuentas, correspondiente al Ejercicio cerrado el
28 de febrero de 2004.

2) Elección de dos socios presentes para formar
la Junta Electoral, art. 32.

3) Elección de 2 miembros titulares de la Comi-
sión Directiva por la expiración del mandato, art. 10.

4) Elección del Revisor de Cuentas, Vocal y Vo-
cal titular, como los cinco Vocales Suplentes por ex-
piración del mandato, art. 17.

La asamblea se celebrará sea cual fuere el núme-
ro de socios concurrentes una hora después de la fij-
da para la convocatoria, si antes no se hubiese reu-
nido la mitad más uno de los socios con derecho a
voto, art. 33.

La lista de candidatos/as a ser votados, deberá ser
presentada a la Comisión Directiva con diez días de
anticipación a la fecha de la Asamblea, art. 25.

LA COMISION DIRECTIVA